

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

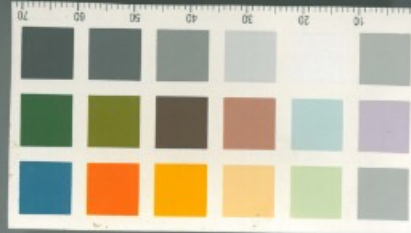
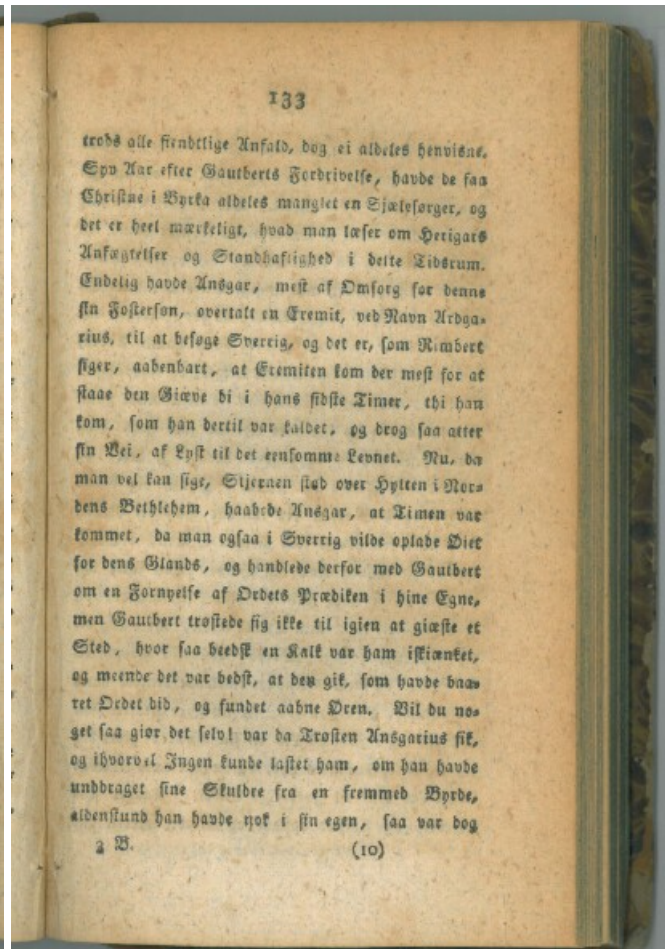
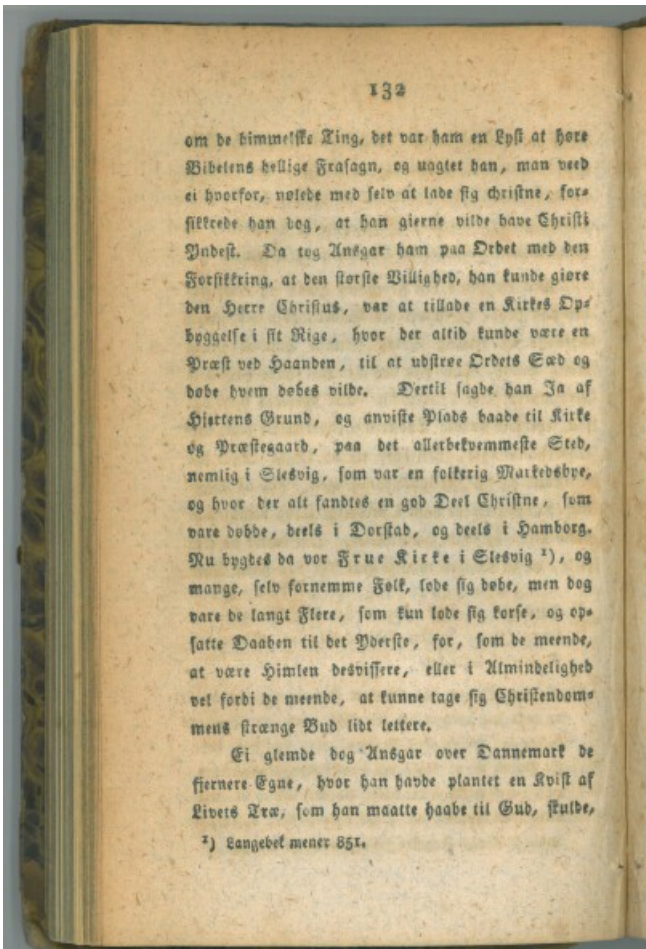
Titel: Udrag fra Ansgars Eftermæle

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 132. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_312_7-txt-shoot-idm782/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

hans Nidklæthed og Sagtmødighed saa stor, at han uden Anseelse paalag sig den, og besluttede endnu engang at bruge over Hovedet. Det ængstedes han af mange Døds, men et Drømmesyn trostede ham, thi han drømte om sin Belysning, og syntes han var i en vidtloftig Borg med mange Værelser, hvor En kom til ham med den Livende, at der i Morgenen var en Prophet, Ablaad nemlig hans gamle Abbed, som kunde spaae ham Reisens Udfald, og lindre hans Vaande, men selv maatte han see til at finde ham. Det lykkedes, og saasnart Ablaad saae ham, tog han til sit Sprog og sagde: hører, I Der! og mærker, I Folk i det Hjerte! Herren dig kaldte ufoet, og i Moders Liv ihukom Han dit Navn, Han satte din Mund som Skarpen Sværd, i Skyggen af sin Haand Han dig skulde, Han satte dig alt som en udvalgt Pilt i Skjul i sit Røgger, og Han sagde til dig: min Tjener er du, thi i dig vil jeg vise mig hellig. Derpaa udtalte Propheten sin Høire, og medens Ansigt knalende ventede hans Betsignelse, blev han ved: see nu siger Herren som danne dig i Moders Liv til sin Tjener, givet dig har jeg til Hebnings Lyd, og du skal være til Sælgighed for dem til Jorderigs Ender. Konger skal see det, og Episkopet opstaae og tilbede Herren din

Gud og Israels Hellige; thi han skal helliggjøre dig *).

Det behøver ingen Forklaring, hvad Indtryk en saadan Drom maatte gjøre paa Nordens fromme Apostel, thi man begriber let, hvad Nimbord tilføjer, at han ved Verne tænkte paa Danmark, og paa Sverrig ved Jorderigs Ende, men at de sidste Ord stang for ham som en Forjættelse af Martyrs Kronen, det begribe vi kun, ved at mindes, at den sidste Svævede for hans Dine som Belønningen for at hans Strid og Meie paa Jorden.

Nu gav da Ansgar sig paa Reisen, og Kong Harek den Gamle, som alt længe forud havde lovet at den Bistand, der stod i hans Magt, forsonede ham med en Anbefaling til den svenske Kong Oluf af følgende Indheld: den Guds Tjener som Kong Ludvig herved sender dig i Riget, kender jeg tils bunds, og jeg har aldrig i mit Liv seet en Mand saa god, eller i noget Menneske fundet Noget til Uretlighed: derfor har jeg ladet den samme velkendte hellige Mand gjøre i mit Rige, til Christendommens Bedste, Alt hvad han vilde, og beder nu dig, at du vil gjøre ligesaa, og lade ham som han ønsker, og

(10 *)

*) I vor oplagte Bib kan det vel gjøres behov at henvisse til Galas 49, hvorefter Telen er tagen.

